

CAMPANYA DE SOLIDARITAT

Desenes de personalitats signen per la readmissió de Paqui Cuesta

- Dona, Treballadora, Sindicalista de CGT acomiadada per l'empresa multinacional Ford
- Desenes de signatures demanant la seua readmissió: escriptors, sindicalistes, artistes, poetes, professors, organitzacions internacionals...
- El juí tindrà lloc el 22 de novembre

Els signants d'aquesta carta solidària manifestem la nostra condemna i preocupació pel recent acomiadament de Paqui Cuesta, la secretària general de la secció sindical de la Confederació General del Treball a Ford Espanya (Almussafes, València).

Considerem que el fulminant acomiadament, grosserament justificat per la multinacional de l'automòbil com "acomiadament disciplinari per no atendre ordres d'un superior i posar en perill la seguretat dels treballadors" no és més que un pas de gegant cap a la creixent retallada de drets i llibertats que el capitalisme està efectuant a l'empar d'una crisi al seu servei.

Aquest acomiadament, recorregut per nul atès que es tracta d'un clar cas de persecució sindical i d'atemptat contra la llibertat sindical, és el colofó a una carrera d'assetjament, sancions in-

justificades, canvis de lloc de treball arbitraris, errors en les nòmines i persecució que va començar arran que la companya decidís encapçalar, fa 3 anys, la candidatura de la Confederació a la planta de Ford Espanya.

Paqui és una lluitadora enèrgica, incansable, una dona treballadora, la dignitat i compromís de la qual, s'han tornat insuportables per a la multinacional. L'empresa porta a terme una política laboral bolcada a solsir els drets dels treballadors per espremer-los més encara... I l'objectiu d'acomiadar Paqui és doble: treure del mig a una sindicalista honesta, i en conseqüència perillosa per als seus interessos, i fer por a la resta de la plantilla per fer callar la contestació, per imposar la seva dictadura sense cap oposició.

Només cal recordar que la CGT, amb un 15% de representativitat en el Comitè d'Empresa acumula el 100% de les sancions. Casualitat? Pensem que no, com tampoc ho és que Ford es permeta ara fer el que mai s'hagués atrevit fa 10 anys: ritmes de treball insostenibles, expedients de regulació d'ocupació injustificables, incompliment constant de la normativa laboral, acomiadaments selectius...

Condemnem el silenci imposat, les censurens, la impunitat i agitem la bandera de la solidaritat i la lluita davant la injustícia.

// En imatges: La mobilització al País Valencià contra la Reforma Laboral i la retallada de drets socials //

29-S: LA MAREA ROJINEGRA

Empar Salvador Vilanova (investigadora) - Rosana Pastor (actriu) - Belén Gopegui (escriptora) - Marga Sanz (coordinadora EUPV i diputada Corts Valencianes) - Mónica Oltra (portaveu Grup Compromís i diputada en Corts Valencianes) - Ana Gimeno Berbegal (periodista) - José Luis Parra (poeta) - Chema López (pintor) - Antonio Montiel Márquez (advocat) - Cristina Escrivá (escriptora) - Miguel Morata Fortea (llibrer) - Pau Alabajos (cantautor) - Libertad Montesinos (periodista) - José Vicente Martí Boscà (metge) - Rafael Cid (periodista) - Carlos Taibo (professor U. Complutense) - Rafa Arnal (editor, escriptor i Comissari General del brigadamixta.com) - Lucho Roa (cantautor) - Anna Albadalejo (autora teatral) - Ramon Arqués Grau (pdt. Associació Veïns i Veïnes de Natzarret) - Emili Piera i Cardo (periodista) - Jacinto Ceacero (S.G. de CGT) - Vicent Maurí i Genovés (portaveu Intersindical Valenciana) - Eva Mániz (fotògrafa) - Manolo Sáez Bayona (col·lectiu Baladre) - Carles Arnal (portaveu d'Els Verds Esquerra Ecologista del PV) - Antonio Poveda Martínez (president FELGTB) - Pau Montesinos (metge hematòleg) - Josefina Juste (Ràdio Klara) - Enrique Falcón (poeta) - Empar López Aigües (advocada) - Maria Ruiz Tomos (advocada) - Benjamín Lajo (historiador) - Lirios Mayans (professora) - Carlos Arribas Ugarte (Ecologistes en Acció País Valencià) - Anastasio Urrea (professor Universitat de València, Departament de Direcció d'Empresa, Facultat d'Economia) - Risu (músic) - Lalo Kubala (dibuixant) - Fernando Marhuenda Fluxà (professor Universitat València) - Empar Vives (mestra) - Mª Angels Rodríguez García (presidenta Fundación Salvador Seguí) - Ramón Fernández Durán (enginyer de Camins i professor Universidad Carlos III Madrid) - Antonio Carretero Ajo (director Rojo y Negro) - Luis González Reyes (coordinador Ecologistas en Acción) - Carlos Azagra (dibuixant "El Jueves") - José Iglesias Fernández (economista i membre Baladre) - Francisco Marcellán Español (catedràtic Matemàtica Aplicada Universidad Carlos III Madrid) - Christian Mahieux (secretari nacional Union Syndicale Solidaires, França) - Alessandra Mecozzi (Secretària internacional Fiom-Cgil Itàlia) - Gloria Muñoz Rodríguez (periodista, Mèxic) - Annie Pourre (Réseau International No Vox) - José Luis Gutiérrez Molina (historiador) - José María Berro Uriz (director revista "Libre Pensamiento") - Ana H. Borbolla (Comité de Solidaridad con los Pueblos - Interpueblos Cantabria) - Ediviges Govea Lugo (Comité por la Libertad de Víctor Herrera Govea, Mèxic) - Félix García Moriyón (doctor en Filosofia per la Complutense de Madrid. Catedràtic de Filosofia en Ensenyament Secundari) - María Dolores García Pastor (periodista i escriptora) - Antonio Rivera Blanco (professor Universidad del País Vasco) - Nicté-há Dzib Soto (Niñas y Niños en La Otra Campaña-DF Mèxic) - Antonina Rodrigo García (Premi Meridiana. Historiadora) - Antonio Méndez Rubio (poeta, assagista i professor UV) - Frank Mintz (sindicalista i historiador, França) - Niang Mamadou (cap del departament de relacions exteriors i de cooperació CGTM Mauritània) - Khadija Ryadi (presidenta AMDH Marruecos) - Rut Moyano Lon (CGT Chiapas) - Óscar Llago i Giménez (CGT Chiapas) - Manuel Rodríguez Victoriano (professor Universitat de València) - Daniel Sánchez Sanzuda (professor Universitat de València) - Joan Carles Bernad (professor Universitat de València) - Almudena Navas Saurín (professora Universitat de València) - Amri Abdelwahab (responsable des relations exterieures à l'Observatoire Tunisien des Droits et des Libertés syndicaux) - USI Itàlia - CNT França - Enlace Urbano de Dignidad (Puebla - Mèxic) - Nodo de Derechos Humanos (Puebla - Mèxic) - Grup Les trois passants (França) - Colectivo de Trabajadores de la Educación "mal de ojo" (Chile) - Federación Anarquista Uruguaya - Syndicat National Autonome de Personnel de l'Administration Publique SNAPAP en Algèria - CLA (Algèria) - Comité sindical de Vía Democrática (Marruecos) - SNAPAP (Algèria) - CGTM (Mauritània) - Quilombo Libertario Bolivia - Paternas de la Vida (Marroc) - GALSIC (Grupo de Apoyo a los Libertarios y Sindicalistas de Cuba) - Centro de Estudios y Taller Laboral, AC-FAT de Monterrey, Nuevo León, Mèxic - Espacio Social y Cultural "La Karakola" - Col·lectiu A les Trinxeres de Barcelona - CUB Itàlia.

Secretariat
Permanent del
Comité Confederal

Avgda. del Cid 154
46014 València (L'Horta).
Tels.: 96 383 44 40
96 313 43 53
Fax: 96 383 44 47
www.cgtpv.org
sec.general@cgtpv.org

FEDERACIONS LOCALS I COMARCALS

FL de València.

Avgda. del Cid 154
Tels. 96 383 44 40
96 313 43 53. Fax 96 383 44 47
46014-València (L'Horta).
fed.local@cgvalencia.org

- SP de la FL de València, tels. 96 383 44 40
- Sindicat de Metall, Energia i Minería, tel. 96 313 43 50
- Sindicat de Neteja, tel. 96 313 43 51
- Sindicat de Transports, Comunicacions i Mar, tel. 96 383 53 73
- Sindicat de Banca, Estalvi i Assegurances, tel. 96 383 53 74
- Sindicat d'Administració Pública, tel. 96 383 45 08
- Sindicat d'Oficis Diversos, tel. 96 383 45 25
- Sindicat d'Alimentació, Comerç i Hosteleria, tel. 96 313 41 39

Serveis Afiliats:

Fundació Ferrer i Guàrdia,
Àrea de la Dona, Serveis Socials,
Biblioteca Llibertària,
Gabinet de Salut Laboral i Ambiental,
Servei Sindical de Normalització
Lingüística.

SU del Camp de Morvedre i l'Alt Palància.

C/ del Treball, 21, baix
Tel. 96 269 86 33
46520 Port de Sagunt (València)
cgtpportsag@gmail.com

FL de Benidorm.

C/ Russafa (Glorieta El Carrasco)13,
Bq II, Local 4 A-1
Tel. 96 680 65 80
Fax 96 680 65 80
03500 -Benidorm (Alacant)
cgtbenidorm@cgtpv.org
cgtbenidorm@gmail.com

FL d'Alacant.

C/ José Reus García, 3 Entpta. Dcha.
Tel. 96 518 22 11
03010 - Alacant (L'Alacantí)
alacant@cgt.es

FL d'Alcoi.

C/ Echegaray 10 baix
Tel. 96 554 71 46
Fax 96 554 71 46
03800-Alcoi (Alacant-L'Alcoià)
f.l.alcoi@cgtpv.org

FL La Safor-Gandia.

C/ Pintor Sorolla 39 baix
Tel. 96 287 70 60
Fax 96 287 70 60
46700-Gandia (València-La Safor)
cgtlasafor@terra.es

FL de Puçol.

C/ Castell de Morvedre 12-1er. dreta.
Tel. 96 146 54 54
Fax 96 146 54 54
46530-Puçol (València-L'Horta)
cgtpuçol@telefonica.net

FIC de Castelló.

C/ Cerdan de Tallada 23 entresòl
Tel. 96 425 06 36
Fax 96 425 06 36
12004-Castelló-La Plana
cgtkastello@hotmail.com

Fundació Ferrer i Guàrdia.

Avgda. del Cid 154 baix
Tels. 96 383 44 40
46014-València (València-L'Horta)

Per a la realització del
Notícia Confederal
es compta amb la
col·laboració de la
Conselleria de Cultura i
Esport

editorial

29-S: LA MAREA ROJINEGRA

La gent d'aquesta casa viu tan acostumada a lamentar-se pel que és culpa nostra i també pels mals que ens vénen impostos, que quasi s'ha perdut la capacitat d'alegrar-nos i felicitar-nos per les moltes coses que fem bé. Que hi ha unes altres que fem malament no ho anem a negar, però eixes manques endèmiques de la CGT no poden entelar la sensació de que en aquests moments, a pocs dies de la Vaga General, estem plenament satisfets pels seus resultats i, molt especialment, pel paper jugat pels homes i dones de la CGT.

Evidentment la Vaga del 29-S no ha sigut el General que tothom desitjava, però tampoc ha representat el fracàs que la patronal i els mitjans de manipulació més carcamals intenten fer creure. En les circumstàncies en les quals es troba el malparat moviment obrer, i en la situació de pessimisme i desconfiança al fet que ho han conduït aquests anys de sindicalisme servil i regressiu, la participació en la Vaga General d'aquesta tardor (per fi calenta) s'ha de considerar un èxit; amb totes les crítiques que es vulga, però un èxit.

A ningú se li escapa que sectors com el comerç, els mitjans de comunicació, l'hosteleria, la sanitat, l'ensenyament i gran part de les administracions públiques no han respost majoritàriament a la convocatòria de vaga. L'han secundada les grans empreses de la indústria i el transport, on encara existeixen i resisteixen illes residuals del sindicalisme combatiu d'èpoques millors; en la resta

predominen la por i la desinformació, les amenaces gens vetlades, els contractes temporals i els salaris de fam.

I si important i admirable (per les raons ja argumentades) resulta la resposta de tots els sectors socials, molt més admirable i transcendental ha sigut la participació i el treball previ dels moviments socials i el sindicalisme alternatiu, especialment de la CGT. D'haver deixat a UGT i CCOO tot el treball d'informació i agitació per a la Vaga General, en aquests moments els seus líders no podrien aparèixer tan pletòrics en la tele. Feia molts anys que la Confederació no s'implicava amb tanta obstinació en una idea, en un projecte comú. Molts anys que no es participava en tantes xarrades, assemblees i mobilitzacions de tot tipus. Massa anys que no es repartien milers de fullets, adhesius, cartells, etc.

Cal remuntar-se a temps bastant llunyans per a recordar manifestacions amb tantes banderes rojinegres onejant al vent, que sens dubte s'han vist en la nostra dilatada i agitada trajectòria sindical; però que hagen sigut tantes i en tants llocs, és indubtable que representa un moment històric per a l'organització.

Pel que fa a la nostra Confederació del País Valencià, no ens queda més remei que estar plenament satisfets pel treball realitzat i per la difusió que li hem donat al missatge i els senyals d'identitat del nostre sindicat.

La Vaga General és un èxit de tots els treballadors, no pertany a cap organització en exclusiva; a la CGT

tampoc. No hem d'atribuir-nos més mèrits dels que ens mereixem, encara que tampoc deixarem d'indignar-nos enfront de les vergonyoses maniobres de molts mitjans de comunicació per a ocultar l'activa i creixent presència de la CGT en tots els àmbits on es lluita per una societat millor.

Però el que ningú ens pot negar és que les campanyes de la CGT proposant una Vaga General contra les agressions del capitalisme, tan salvatge com sempre (perquè ens anem a enganyar) han tingut un pes que mai se li voldrà reconèixer en la creació d'un ambient favorable a la vaga, fins i tot dins del sindicalisme oficial.

Però amb haver fet el molt que hem fet perquè esquerra la Vaga General no podem donar-nos per satisfets per sempre. El més important ve ara: mantenir eixe recuperat esperit de lluita, seguir donant propostes de mobilització, convèncer cada vegada a més gent que no volem aquesta reforma ni cap altra, però molt maquillada que ens la presenten.

Aquesta és la tasca que tenim davant: seguir organitzant, construint, informant, mobilitzant i lluitant. El roig i el negre han de ser els colors més vistosos i atractius en aquesta temporada de noves possibilitats per a les classes treballadores.

ANTONIO PÉREZ COLLADO
Secretari General CGT-PV

ACCIÓ DIRECTA

PROGRAMA D'INFORMACIÓ SOCIAL I LABORAL DE CGT-PV

Tots els dimecres, de 16 a 18 h.

ESCOLTA'L I PARTICIPA!! a RÀDIO KLARA 104.4. FM i www.radioklara.org

ARGENTINA

Los lápices siguen en huelga

// Han tenido que tomar la calle para gritar que sin nuevos pensamientos, sin docentes bien formados, sin chicos correctamente alimentados, no hay futuro posible //

JOSEFINA JUSTE
"Mujeres Libres" - Ràdio Klara

Como hace 34 años, cuando la dictadura militar argentina secuestró, torturó y desapareció a estudiantes secundarios de la ciudad de La Plata, los chicos salen a la calle (esta vez en la Capital Federal) para reclamarle a las autoridades, y también al sistema, que necesitan urgentemente hacer obras en los colegios porque, muchos de ellos, se caen a pedazos; que necesitan boletos baratos para poder seguir yendo a clase; que también necesitan viandas porque muchos acuden a clase con carencias alimentarias producto del desempleo de sus padres. Pero no es lo único por lo cual se manifiestan y mantienen ocupados un gran número de

colegios, también lo hacen en reclamo por la calidad de enseñanza que se les da, para que se mejoren las currículas escolares y para que se amplíe la formación docente. Chicos que no superan los 17 años de edad redoblan la apuesta de sus compañeros desaparecidos: ya no se quedan en el derecho a ir a clase, pelean por el futuro. Y, gran sorpresa para el sistema, los docentes salen a la calle reclamando por sus bajos salarios... pero también se declaran en huelga en apoyo a sus chicos, sus alumnos. Es cierto que algunos padres han exigido públicamente que se ponga control a la ocupación de colegios para garantizar

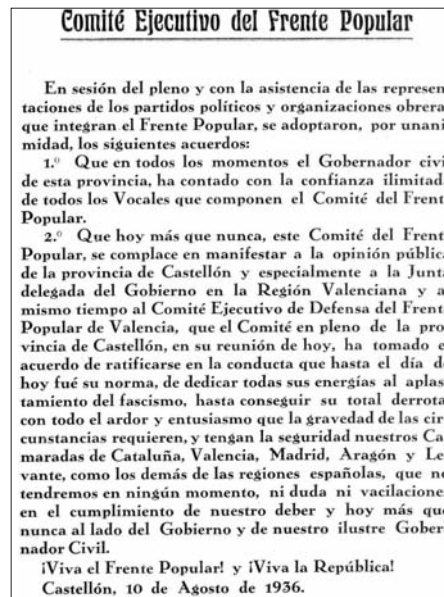
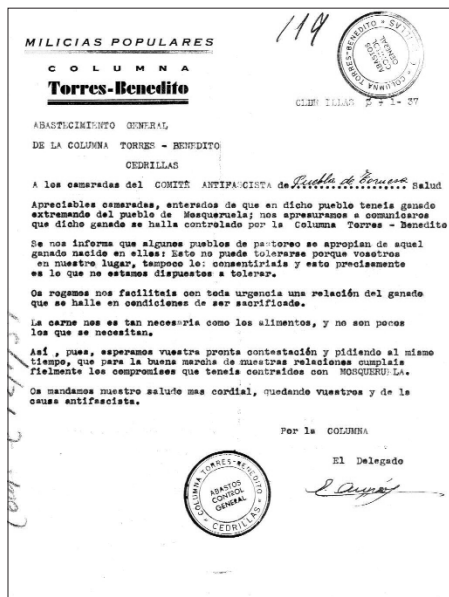
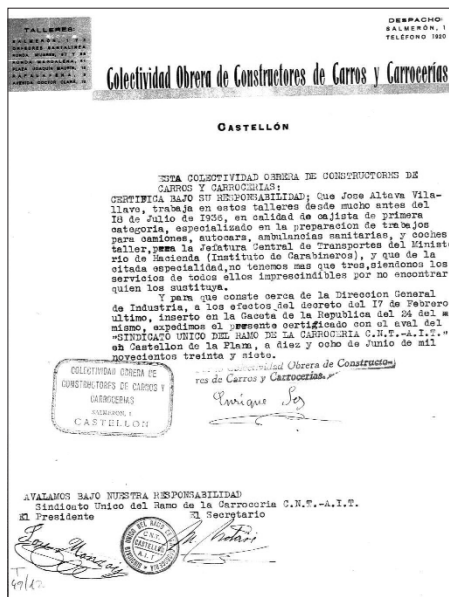
Chicos que no superan los 17 años de edad redoblan la apuesta de sus compañeros desaparecidos: ya no se quedan en el derecho a ir a clase, pelean por el futuro

el derecho a estudiar de sus hijos. Pero también es cierto que muchos otros han tenido que tomar la calle, junto a sus hijos en huelga, para gritar que sin nuevos pensamientos, sin docentes bien formados, sin chicos correctamente alimentados, no hay futuro posible. En medio de las manifestaciones y reclamos la consigna más repetida fue "la educación es un derecho", lo cual dejó en claro el bando elegido para enfrentar al gobierno de la ciudad de Buenos Aires.

Més informació:
www.pagina12.com.ar
<http://lavaca.org/>

MEMÒRIA HISTÒRICA

L'arxiu polític/social de Castelló a Salamanca

// Arxius que contenen elements importantíssims per poder transmetre a generacions venideres la realitat del nostre país en el període Republicà 31-38 //

JOAN PINYANA
Secretari General CGT-Castelló

El pasat més d'agost, el company Joan, de la Federació Intercomarcal de CGT-Castelló va iniciar l'investigació, a l'Arxiu General de la Guerra Civil Espanyola a Salamanca, dels documents Polític/Socials de Castelló i dels seus pobles i comarques, documents espoliats als sindicats, ajuntaments, partits polítics i fins i tot particulars, que a data d'avui, segueixen sequestrats pel centralisme i fora del seu lloc natural i original.

Aquestos documents, bàsicament de juliol del 36 fins el 38/39, conforme els feixistes/franquistes asolien e invadien els nostres pobles, van ser importantís-

sims per represaliar posteriorment a totes les forces d'esquerres i els seus membres, per eliminar física i socialment un temps de llibertat i un poble lliure, sobirà i revolucionari.

La tasca va començar amb tres punts bàsics:

TEMPORAL: Des del telegrama de Governació, 19 juliol 36, comunicant el colp d'estat, fins la pèrdua de la llibertat, passant per l'hivern del 36, l'any 37 i el 38, recollint els fets i dades més significatives.

LOCALITZACIÓ: Recollir una mostra de tots els pobles i comarques de Castelló, per comprendre les diferències geogràfiques i les diverses solucions a temàtiques econòmiques, laborals i socials poble a poble.

VIDA QUOTIDIANA: Analitzar el

día a día del veïnat dels pobles de Castelló. Castelló estava en la reraguarda, en plena Guerra Civil, el front de Terol, els hospitals de Guerra i de les Brigades Internacionals, Revolució i Col·lectivitacions, Economia popular, Actes Culturals i de suport a combatre el feixisme, en fi, comprendre aquell temps històric, amagat i segrestat pel Franquisme, per portar llum, veritat i justícia al nostre poble.

Des de la perspectiva personal, llibertària i àcrata, vaig prioritzar el moviment anarquista -CNT, FAI, Col·lectivitats i Revolució- sense oblidar el procés social dels Comitès Locals, la composició política i les relacions administratives, governatives i republicanes i els nous models econòmics, laborals i socials.

Tot açò per poder fer una tasca igualitària, transparent i vàlida per seguir investigant en altres arxius, BRUSELES, TOULOUSE, MONTPELLIER, AMSTERDAM, MOSCÚ, MÈXIC...

Arxius que contenen elements importantíssims per poder transmetre a generacions venideres la realitat del nostre País en el període Republicà, 31-38, i la barbàrie que pot produir en tota una societat el feixisme i la intorelència, com la mort d'un poble lliure pot vindre de la mà de forces reaccionàries -exèrcit, església i els rics privilegiats- com va ser, malarada i tristement, el cas del nostre poble ibèric.

Si vols saber més:
<http://www.memoriacastello.cat/>
<http://www.todoslosnombres.org>

CGT - P V E N L A V A

LA LLUITA AL PAÍS VALENCIÀ EN IMATGES

La CGT-PV: un sindicat necessari per a l'èxit de la Vaga General

Vinaròs, Castelló, Port de Sagunt, València, Gandia, Benidorm, Alacant, Alcoi... són localitats on la CGT ha tingut una presència més que imprescindible per a l'èxit d'una aturada general.

Els polígons industrials, els ports, les comunicacions del País Valencià quedaren paralyzats amb l'acció de centenars de piquets informatius de la Confederació.

I tot, malgrat la bruta campanya mediàtica, governamental i empresarial per a fer fracassar una mobilització per la que la CGT clama des de fa mesos.

Les fotografies que hem triat mostren la campanya de crida a la Vaga prèvia al 29-S i també les multitudinàries manifestacions que s'estengueren al llarg de la nostra geografia.

Aquest és un pas endavant, un punt d'inflexió per a un moviment obrer que s'ha demostrat més capaç i eficaç del que molts estan disposats a admetre i tolerar.

Si vols saber més
www.cgt.org.es, www.rojoynegro.info i www.cgtpv.org

// Escalfant motors cap a la Vaga General... setembre 2010 //

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: El 8 de setembre, CGT va legalitzar la seua convocatòria de Vaga General al País Valencià, en la foto concentració davant Conselleria cridant a la Vaga - Al llarg del mes, van tindre lloc assemblees d'afiliats, imatge d'una assemblea en el Port de Sagunt celebrada el 9 de setembre. El dia 11, Marxa per la Dignitat en Alacant - 15-S: Marxa contra la reforma laboral i pels drets socials que va anar de Puçol a Port de Sagunt - Cassolada en Benidorm del 21 de setembre - Una altra cassolada que es va poder veure a Alacant el 22-S - CGT-Alacant també va convocar oficialment la Vaga General - Es van succeir assemblees i xerrades on va participar la CGT, les invitacions s'intensificaren en les últimes setmanes de la mà dels moviments socials; en la foto Antonio Pérez Collado en Vossloh.

webs al País Valencià

CGT Alacant
<http://cgt-alicante.es>

CGT Castelló
<http://cgtkas.blogspot.com>

CGT València
<http://www.cgtvalencia.org>

CGT País Valencià
<http://www.cgtpv.org>

G A G E N E R A L 2 9 - S

// El 29-S: Repressió policial i multitudinàries manifestacions //

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Piquets informatius en Alacant - Desmesurat cordó policial moments abans de la Vaga càrrega repressiva en la manifestació del matí en el carrer Colom de València - Manifestació que va recórrer els carrers de Benidorm el dia de la Vaga General - En Alacant, la manifestació de la vesprada va significar la segona major concentració de persones en lluita, la primera va ser la del 2003 contra la guerra en Irak - CGT va fer en Castelló un recorregut diferent a la manifestació dels sindicats majoritaris. En la foto es pot veure la pancarta de la Coordinadora Repartim el Treball i la Riquesa que agrupava els moviments socials de la Plana - A València, la manifestació de la Confederació va reunir a més de 2.500 persones entre les quals destacava el gran nombre de joves combatius.

LA GENERALITAT VALENCIANA EN BANCARROTA

Quousque tandem abutere?

CGT denuncia l'intent de desestructuració de les universitats públiques. Un procés decidit anteriorment però que es veu accelerat per la situació de crisi generalitzada i pel forat negre en els comptes públics valencians

EMILIA MORENO DE LA VIEJA
CGT-Universitat de València

Després de l'elecció del nou rector en la Universitat, i amb les primeres mesures contra la crisi preses pel govern, la Generalitat torna a trobar una excusa per a donar una altra volta de rosca a la ja malparada economia de les Universitats Públiques.

El vicerector d'economia ens va reunir per a fer-nos partícips de la delicada situació econòmica de la Universitat, i que s'havien tornat a ajornar els pagaments de Generalitat almenys en quatre mesos, per la qual cosa s'hauria d'acudir a renegociar amb Bancaixa el finançament necessari per al pagament de les nòmines en els pròxims mesos, i que seria la Universitat qui es faria càrrec dels interessos generats.

La crisi legitimava les mesures de Generalitat, i la Universitat com tal les assumia, no obstant això considerem

L'últim pla de finançament de les Universitats Valencianes va concloure l'any 2003 i, des de llavors, solament hi ha hagut promeses i promeses, retards i retards

que no era sinó un pas més en l'inexorable camí obert, fa ja molts anys, cap a la desestructuració de les Universitats Públiques.

Recordem que l'últim pla de finançament de les Universitats Valencianes va concloure l'any 2003 i que des de llavors solament hi ha hagut promeses i promeses, retards i retards...

Per fer un ràpid resum, després del finançament del pla, les Universitats Públiques valencianes van presentar una proposta per al període 2004-2006 que Generalitat va acceptar verbalment, per a desdir-se en la tardor d'eixe mateix any en boca del recentment nomenat Conseller Justo Nieto, que promet un nou pla de finançament per al 2005, prorrogant l'anterior durant els anys 2004-2005, açò sí, sense inversions.

No obstant això, Generalitat torna a incomplir i el pla, segueix sense presentar-se, els rectors són rebuts a comptagotes, i dependent de la proximitat ideològica, es posen pegats amb semipròrrogues tardanes del ja

més que mort pla plurianual, es fomenta el creixement de les universitats privades, i la Generalitat comença a engendrar la Universitat Internacional Valenciana, per a la qual es reserven pressupostos inimaginables per a la resta de les universitats, solament per a crear un macro rectorat d'una Universitat que es deia a distància!!!!

Si seguim l'hemeroteca veurem que al llarg d'aquests anys hi ha promeses de finançament i declaracions de les

La Generalitat comença a engendrar la Universitat Internacional Valenciana per a la qual es reserven pressupostos inimaginables per a crear un macro rectorat

grans inversions en les Universitats Públiques per part de la Generalitat, així com reiterades propostes de pla de finançament incomplides.

D'igual manera apareixen periòdicament anuncis per part dels rectors de la cada vegada més complicada situació econòmica en la qual es troben.

I també podem veure com, a poc a poc, el discurs va canviant, i apareixen nous agents en el panorama: Són significatives les declaracions al novembre del 2007 del llavors Rector de la Universitat de València, Francisco Tomás, en les quals, a més de parlar de la insostenibilitat de la situació, es defensa al·legant que s'han fet els deures, i s'han cercat vies de finançament alienes, amb el que ja es reconeix que la Universitat no ha de ser sostinguda per l'administració, sinó que deu autofinançar-se en major o menor mesura, i el temps ens va demostrant que més aviat és major.

Així, la Generalitat ja té a les universitats on volia, en la lògica de la producció, i no en la de ben públic que ha de finançar-se amb els diners de tots. I en aquest moment fan el seu desplegament les universitats privades, d'una existència residual, passen a ser les grans receptores del descontentament de les públiques, oferint les instal·lacions i els mitjans que les públiques, amb l'economia de supervivència a la qual ha abocat la Generalitat, no poden ni somiar oferir.

Sis anys després de conclòs l'últim pla de finançament, i amb un deute de 900 milions d'euros reconegut pel govern de la Comunitat Autònoma, en un exercici de cinisme sense precedents, es compromet a pagar-la en còmodes terminis; i una vegada més les universitats baixen el cap i accepten, permetent que s'aguditze la situació de paràlització d'actuacions tot esperant temps millors, de precarització de les condicions laborals de professorat i personal d'administració, de deteriorament d'instal·lacions.

I és ací on la crisi dona la seua nova volta de rosca, atès que Generalitat no pot, o no vol, si més no pagar el deute reconegut, tornen les amenaces d'impagament de nòmines, els reajustaments de pressupostos, els retards a proveïdors cada vegada més en precari.

I quan la resignació amb la qual s'enfrontaven les institucions universitàries a aquesta situació ens feia reclamar altres mesures més dignes, per fi s'anuncia a so de bombo i platerets l'aprova-

La Generalitat ja té les universitats on volia, en la lògica de la producció, i no en la del ben públic que ha de finançar-se amb els diners de tots

ció d'un pla de finançament plurianual que tindrà vigència del 2011 al 2017, i tot són congratulacions i felicitacions, estan a prop les eleccions, i enguany no pinten bé, cal donar un colp de mà i donar imatge que la "Comunitat avança".

I semblen dispersats tots els núvols que es planaven amenaçants sobre l'ensenyament universitari públic, no obstant això ja en la lletra xicoteta dels primers esbossos no podem per menys que seguir dubtant:

- Un 65% dels diners estarà en funció de "els resultats obtinguts per les universitats en investigació, docència i transferència de coneixements, enfront

de la quantitat d'alumnat matriculat", es continua en la línia de la producció i la rendibilitat.

- "Els anys 2011 i 2012 queden congelats a causa de la crisi", doncs per a seguir com estàvem, perquè tantes congratulacions?

- No s'arreglen finançaments estructurals com són les instal·lacions necessàries per a la facultat de medicina i infermeria de Castelló, que haurien de començar a funcionar en el curs 2011-

Però és que ningú s'adona que Generalitat no vol ni pot finançar les Universitats Públiques i que solament està esperant anunciar la seua definitiva defunció?

2012. I açò que hàgem conegut, que ben segur que moltes altres s'han quedat sense finançar, però açò sí, aprovades, i probablement es duguen a terme entre nyaps i retallades com és habitual.

I què diuen els nostres companys d'altres seccions sindicals? Doncs seguint les consignes de la universitat, han anat reclamant moderadament, sense fer molt soroll perquè no s'enfada Generalitat i tanque l'aixeta, però deixant constància del seu progressisme i lleial suport a la Institució. I enfront del nou pla, seguint la comparsa, alegries, entusiasmes i a començar la campanya dels diners que anem a cobrar amb tan magres aportacions. Serà que estem en període d'eleccions sindicals?

Però és que ningú s'adona que Generalitat ni vol ni pot finançar les Universitats Públiques i que solament està esperant anunciar la seua definitiva defunció?

Quousque tandem abutere Catilina patientia nostra?

Pla de finançament:
www.uv.es/corporate/nouppf/documents/NPPF_2010-2017.pdf

LLIG I DIFON LA PREMSA LLIBERTÀRIA

Pots trobar el **LIBRE PENSAMIENTO** en:

Zona Benimaclet: Libreria Primado, Avda. Primado Reig, 102

Zona Algirós: Llibreria La Tardor, Plaça Olof Palme, 1

Zona Barri de la Llum-Mislata: Edifici CGT, Avda. del Cid, 154

Zona El Carmen: Libreria Sahiri, C/Danzas, 5

RECORTES PRESUPUESTARIOS EN LOS SECTORES BÁSICOS

Para pan no habrá, pero para abanicos...

MIGUEL MAYOR
Secretari Comunicació CGT-PV

Como dice la abuela: "Para pan no habrá, pero para abanicos...", y con esto trata de decirnos que no se deberían permitir las actitudes mostradas por el gobierno municipal, con la tita Rita a la cabeza, recortando en servicios tan básicos para la sociedad como puede ser la limpieza viaria, y por otro lado nos encontramos con unos desmanes económicos, en obras y eventos, que harían enrojecer al faraón más egocéntrico del antiguo Egipto.

"El muy excelentísimo" al ver recortados sus ingresos, tanto de los tributos generados en la más indecente especulación urbanística, como aquellos procedentes del gobierno central, buscan (poco) y encuentran la más fácil solución, se recortan los gastos en servicios públicos y solucionado el problema. Todos poseemos unas prioridades en el día a día, unos predomios que no podemos ni debemos olvidar a nuestra conveniencia, alimentación, sanidad, enseñanza... La recogida de los residuos urbanos y limpieza de las calles es una de ellas, y reducir los medios económicos, que en esta tarea se emplean, para propiciar unos eventos de la más variada índole (festivos/deportivos/folkloricos/religiosos), no se puede entender ya que, por mucha apariencia cultural que le quieran dar, no dejan de ser bulliciosas jaranas.

Estos despilfarros no deben dejarnos indiferentes y más siendo a costa de unos servicios tan básicos para la sociedad. Es algo habitual que la labor diaria no sea reconocida, y por tanto no valorada. Por contra, los eventos fastuosos, debidamente publicitados, aparte de ser la palestra donde adornarse y dejarse idolatrar, los políticos del color que sean los

utilizan como pantalla donde silenciar las más resonantes protestas de la sociedad.

Esta conducta de "el excelentísimo" tiene dos vertientes: la social, con la merma en la calidad de los servicios prestados a la ciudadanía en general, pero de forma más evidente en los barrios periféricos. Y la vertiente laboral, que de manera particular sufren los trabajadores en las distintas empresas concesionarias. La supresión de servicios supone en primer lugar, por su importancia en los tiempos que vivimos, el despido, cancelación, conclusión de contratos o como el empresario le quiera decir, de muchos trabajadores, con la desdicha que en el ámbito familiar ello supone. Ampliaciones de los servicios actuales, haciéndolos imposibles de cumplir correctamente por parte de los operarios. Servicios que se cubrían con tres perso-

nas, hoy lo hacen con una, sectores que tenían una actuación de baldeo habitual o limpiezas integrales de forma regular han pasado a ser una limpieza errática en el tiempo y en la forma, con la consiguiente acumulación de suciedad que la labor diaria no puede subsanar. Todo lo anteriormente expuesto conlleva a situaciones de acoso y amenazas, por parte de las concesionarias hacia sus trabajadores, demandando un sobreesfuerzo para paliar las deficiencias que comporta la reducción del presupuesto en la contrata.

Cuando comparamos las cantidades de euros -supuestamente 5 millones- en el recorte de la limpieza viaria, con esas escandalosas cifras que, de manera tan natural, manejan en "el excelentísimo", cuando tratan los temas referentes al circuito F1 o a la tan benéfica Copa del América (para algunos), sin olvidar la más piadosa de las visitas, que a golpes

de talonario (y que continuamos pagando) fueron capaces de atraer, tenemos la obligación de sublevarnos.

Al ver cómo reduce la EMT los autobuses en ciertas líneas, cuando vemos apagar una de cada tres farolas, o bien vemos limpiar los contenedores de residuos con un manguera, en lugar de un eficiente lavado mecánico, recordemos esos "emotivos" momentos con la visita del Papa, o los atronadores vehículos de la F1, o los "extraordinarios" fuegos artificiales un mes antes de las fiestas falleras, sin olvidar las "maravillosas" luces navideñas que desde noviembre hasta casi febrero nos acompañan sin querer menospreciar al resto de eventos, ni a las grandiosas obras arquitectónicas.

En todo esto podemos pensar cuando esperamos el autobús en una oscura parada -nos tocó la tercera farola- junto a un maloliente contenedor.

AGENDA

13 AL 17 DESEMBRE: XII JORNADAS LLIBERTÀRIES CGT-VALÈNCIA

Programa provisional **El capitalismo en crisis: - drets + repressió**
Exposició "La muerte de la libertad. Represión franquista al movimiento libertario". Lloc per determinar.
Dilluns 13 desembre:
12h: Presentació de les Jornades Llibertàries i de l'Exposició.
19h: Xerrada-debat "La transició espanyola: un trànsit entre la coacció i la traïció".
Dimarts 14 desembre:
19h: Xerrada-debat "Les veus censurades".
Dimecres 15 desembre:
19h: Xerrada-debat "Creix la violència de l'Estat capitalista".
Dijous 16 desembre:
19h: Xerrada-debat "El gran germà vigila els carrers".
Divendres 17 desembre:
19h: Xerrada-debat "Represaliant la reivindicació, retallant els drets laborals".
www.cgtpv.org i www.cgtvalencia.org

NOVEMBRE 2010 A GENER 2011 EXPOSICIÓ "LA MUERTE DE LA LIBERTAD" EN PAÍS VALÈNCIA

L'exposició està a disposició de les Federacions Locals de CGT en el País Valencià des de finals de novembre fins al mes de gener, inclòs.
En València estarà del 13 al 17 de desembre i en Castelló del 10 al 14 de gener.
www.memorialibertaria.org/.../EXPOSICION_ITINERANTE_reducido.pdf

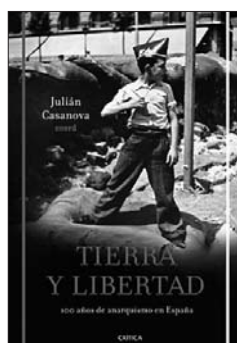

25-N: DIA INTERNACIONAL CONTRA LA VIOLENCIA MASCLISTA
Amb el lema "Pega-li la volta" la CGT convoca a denunciar i manifestar-se contra la violència cap a les dones.

NOVETATS EDITORIALS

Anarquistas. Un siglo de movimiento libertario en España de Dolores Marín. Colección Ariel Historia
Una obra nova elaborada a partir de testimoniatges personals inèdits, amb entrevistes a militants sindicalistes, documents personals i arxius de tota Europa.
A més del transcórrer polític de l'anarquisme en aquests cent anys, incloent un ampli apartat sobre l'anarquisme durant la transició espanyola, aquesta obra reflecteix la història d'una sociabilitat i un projecte d'associacionisme obrer singular. És la història de les seues lluites, de les pràctiques quotidianes de "vida en anarquia", de les escoles racionalistes i les noves formes d'entendre la sexualitat lliure de traves. També de l'excursionisme, el naturisme, l'esperantisme, o el moviment cooperatiu i la formació de tot un ric imaginari simbòlic i cultural amb les seues cançons i els seus mites.

Tierra y libertad. 100 años de anarquismo en España de Julián Casanova. Ed. Crítica
Balanz històric de la complexa trajectòria de l'anarquisme espanyol: de les seues diverses manifestacions, les seues formes d'organització, les seues lluites i les seues idees. Tal és el propòsit d'aquest volum, coordinat per Julián Casanova i realitzat per una sèrie de prestigiosos especialistes, en què José Álvarez Jonc estudia la filosofia política de l'anarquisme espanyol; Clara I. Lida, la història de la Primera Internacional a Espanya; Rafael Núñez Florencio, els anys del terrorisme; Carlos Gil Andrés, els orígens i consolidació de la CNT; Julián Casanova, l'anarquisme durant la Segona república i la guerra civil; Mary Nash ens parla de les llibertàries i l'anarcofeminisme; Alicia Alted Vigil, de l'exili dels anarquistes; Javier Navarro Navarro, de la cultura anarquista a Espanya i José Luis Ledesma, finalment, ens ofereix els perfils biogràfics de vint dels representants més destacats del moviment llibertari.

Si vols col·laborar amb:

envia els teus articles, notícies, dades, opinions

comunicacion-cgtpv@rojonegro.info

Entrevista amb la Federació Local de CGT-Benidorm

"No estem pel pacte social, sinó per la lluita i la rebel·lia"

Alexis Poblet Marco, secretari d'organització de CGT-Benidorm, respon a les preguntes que, des del Notícia Confederal, plantejem per tal de conèixer més i millor l'acció, la visió, els reptes, la lluita del companys de la comarca de la

Marina Baixa. Els treballadors de la immensa urbe turística estan patint hui les conseqüències d'un boom irracional i incontrolat i de dècades de "precarietat laboral, especulació, corrupció, destrucció del litoral i del medi ambient"

Podeu fer un poc d'història per a situar-nos sobre la vida de la FL de Benidorm?

Allà per l'any 1997 un grup de treballadors/es d'hostaleria cansats dels enganys i del funcionament de CCOO van decidir anar-se del sindicat.

Van entrar en contacte amb els companys d'Alacant i així eixe grup de companys d'hostaleria, juntament amb algun més de l'administració pública que venia de CNT, van començar a fer la seua activitat sindical dins de la CGT.

Al principi no tenien local i acudien a les reunions d'Alacant, però a poc a poc va anar creixent l'afiliació, sobretot en l'hotel en què ells treballen, i al costat d'altres persones que van anar arribant amb ganes de militar, el sindicat es va implantar a Benidorm.

La veritat és que cal reconèixer el gran treball i esforç que han dedicat sobretot dos companys d'hostaleria, hui un d'ells és el secretari general de la local, perquè la CGT a Benidorm siga hui una realitat.

Bé, com et comente, després, amb l'ajuda del Confederal, es va aconseguir tenir un local i així a poc a poc s'ha anat assentant, amb la pujada lenta però progressiva d'afiliats i companys/es que ens hem anat incorporant a la militància de la local.

Malgrat que pensem que encara estem al principi de tot, la realitat és que cada vegada se sap més que hi ha una alternativa sindical, a Benidorm i la comarca, que es diu CGT i esperem que amb esforç i il·lusió puguem assentar-nos definitivament i anar creixent.

Benidorm dona la imatge de ser una ciutat monstruosa, què ha crescut al calor del boom turístic i immobiliari. Per això les conseqüències de la crisi són, segurament, més dures per a la classe treballadora. Com són els efectes?

Benidorm, així com la seua comarca, van passar de ser poblets de pescadors a llocs turístics de masses. Aquest procés va comportar un gran augment de la població i va fer que durant dècades hi haguera pràcticament plena ocupació en la zona i que les anteriors crisis no es notaren en excés per estes zones.

Aquesta gran oferta de treball ha tapat les grans misèries com la precarietat laboral, especulació, corrupció, destrucció del litoral, del medi ambient, etc. Sembla-va que la gallina dels ous d'or no tenia fi i tota l'economia de la zona gira entorn del mateix, sense cercar alternatives.

Dalt, concentració convocada per CGT en Benidorm cridant als treballadors a secundar la Vaga General del 29-S

En entrar en la crisi i esfondrar-se el boom immobiliari, totes aquestes misèries s'han destapat i està caent l'economia com un castell de naips, afectant a un sector darrere d'un altre amb xifres de més de 8.000 aturats a Benidorm i 17.000 en la comarca, el continu tancament de locals, etc. Enguany, al setembre, la ciutat ha quedat deserta de turistes malgrat el que volen fer creure mitjans de desinformació com el Canal 9. El més trist és que no es veu alternativa perquè no s'han preocupat d'açò i les alcaldies de torn només s'han preocupat de gestionar els interessos del "pelotazo" i l'especulació. La realitat és que després de l'esfondrament de la construcció, l'hostaleria no va a ser capaç d'absorbir-ho tot i la situació cada dia és més crítica.

Com us organitzeu, on està el local, quins dies està obert i com s'atén als treballadors?

El sindicat el gestionem de forma compartida, és un Secretariat Permanent on mútuament repartim, discutim i analitzem la millor forma de posar en pràctica els acords dels afiliats presos en Assemblea, així com els acords dels congressos de la CGT.

El sindicat s'obri de dilluns a divendres tant de matí com de vesprada. Pensem que és important que el local es veja obert i de moment, amb l'esforç dels companys, que empren el seu temps lliure en açò, ho estem aconseguint. Tots els dijous a la vesprada disposem de servei jurídic.

Som un grup de companys que ens

hem convertit en una petita família, que malgrat les nostres diferències i limitacions ens mou una mateixa il·lusió i idea: la de treballar per l'alliberament dels treballadors/es d'aquest sistema explotador.

Sense dubte, malgrat les escandaloses xifres d'aturats en tot l'estat, és en Benidorm on més arrel ha trobat la Plataforma d'Aturats. Per què pensem que ha sigut així i com treballem amb la Plataforma?

No sabia exactament quins poden ser els motius, el què sí et podem comentar és que hem posat una gran il·lusió i treball en aquest projecte, durant setmanes repartim propaganda pels carrers, acudirem a la cua de l'atur, convocarem assemblees, etc. Açò creiem és el fruit d'aquest treball, però encara que no el considerem consolidat i queda molt per fer, s'ha ajuntat un grup de aturats/des que està fent un bon treball dins de les seues possibilitats.

La nostra relació amb l'assemblea és de suport mutu, la unió ens ha permès ser més visibles en la ciutat i durant aquests mesos hem realitzat diverses manifestacions, recuperat el 1º de Maig i hem estat actius tant en la setmanes prèvies a la vaga com el dia de la mateixa.

Açò crec que feia anys que no es veia a Benidorm, encara que com et comentava açò només està començant, queda tot per fer.

Quines són les propostes de CGT davant els problemes específics de la

comarca?

Últimament estem treballant per la creació d'una borsa de treball municipal en la qual es tinga prioritat segons les necessitats de les persones, la congelació dels pagaments municipals per a les famílies en atur, la formació d'un menjador popular. Una altra de les nostres velles reivindicacions és la reducció de la jornada laboral a 35 hores i l'eliminació de les hores extres. També denunciem l'explotació inhumana que pateixen les cambres de pis i demanem la reducció de les habitacions a netejar. Res d'açò serà fàcil d'aconseguir però si els treballadors/es s'organitzen per a aconseguir-lo serà una realitat. Açò i moltes coses més.

Quines són les vostres conclusions després de la mobilització del 29-S?

Primer caldrà analitzar el resultat de la vaga i veure les coses que s'han fet bé i en quines ens hem equivocat. A partir d'ací manar-li el missatge a la societat que aquesta vaga era només el principi i que la CGT va a continuar amb el mateix missatge i mobilitzant-se. Cal fer veure que hi ha una altra forma de fer sindicalisme, que nosaltres no ens venem i que no estem pel pacte social, sinó per la lluita i la rebel·lia. Del que aconseguim connectar amb els treballadors/es dependrà la nostra capacitat d'actuació.

Voleu afegir o destacar alguna cosa més?

Ens agradaria manar el missatge als treballadors/es que l'individualisme no porta a cap part i que ara estem pagant les conseqüències. Convidem a participar a la gent en tots els àmbits, des de la comunitat, associacions de veïns, sindicats, etc. Perquè ningú decidisca per nosaltres i puguem decidir el destí de les nostres vides.

Respecte a nosaltres, els oferim un lloc per a transformar la societat en una altra on el centre siguen les persones i no el benefici. La nostra forma de funcionar és entre iguals, de manera assembleària, al marge de qualsevol interès que no siga el dels treballadors/es i on es respecta la pluralitat d'idees, sempre que es respecte el seu funcionament anarcosindicalista i d'ideal llibertari. Us esperem.